

Sporočilo za medije

Zagotavljanje kakovostnih komunalnih storitev: izpolnjevanje evropskih direktiv tudi s prilagoditvijo cen

Svoje notranje rezerve so v zadnjih letih komunale že počrpale – Občinski proračuni brez možnosti za subvencioniranje cen

Ljubljana, 25. februar 2013 – Zbornica komunalnega gospodarstva je na današnji novinarski konferenci pojasnila razloge za nedavne napovedi prilagajanja cen posameznih komunalnih storitev. Zaradi izpolnjevanja vedno višjih standardov, zakonodajnih zahtev in nadgradnje sistemov so prilagoditve cen nujno potreben ukrep, če želijo komunalna podjetja svojim uporabnikom še naprej zagotavljati vsaj enako kakovostno raven storitev kot doslej.

Predsednik Zbornice komunalnega gospodarstva in direktor ljubljanske Snage Janko Kramžar je uvodoma poudaril, da konec lanskega leta sprejeta Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih služb varstva okolja ni razlog za prilagoditve cen. Zahtevana in pričakovana raven storitev na področju ravnanja z odpadki, vodne oskrbe in odvajanja voda je mnogo višja, kot je bila v preteklosti. »Na področju ravnanja z odpadki smo imeli še pred 15 leti en sam zabojnik in odlagali smo na odlagališče, ki smo mu rekli jama. To je bil najcenejši sistem. Odpadne vode smo imeli prek greznic speljane v podtalnico ali v reke in potoke. Danes se standardi nenehno nadgrajujejo, storitve so kompleksnejše in boljše, saj ohranjajo okolje tudi za zanamce. Za take storitve potrebujemo infrastrukturo, ki jo je treba vzdrževati in nadgrajevati,« je med drugim izpostavil Kramžar in pojasnil, da za predelavo odpadkov uporabljamo visoko tehnološko razvite predelovalnice, sodobna odlagališča pa so pravzaprav kar tovarne. Vse to pa seveda stane. »Izvajalci moramo spretno iskati notranje rezerve, po drugi strani pa se tudi vsebinsko povezujemo. Po deležu recikliranih odpadkov spadamo v evropski vrh, tako da razlog za (pre)visok delež odloženih odpadkov ne tiči v preslabem ločevanju odpadkov, pač pa v tem, da v Sloveniji nimamo dovolj objektov za energetska izrabo. Ko bomo imeli še to področje urejeno, bomo na vseh ravneh v vrhu med EU državami.

V zadnjih letih so se nekateri stroški izvajanja javne službe varstva okolja bistveno povečali. Če upoštevamo raven storitev, ki jo komunalna podjetja zagotavljajo uporabnikom, in stroške, ki so s tem povezani, je jasno, da je primanjkovalo sredstev za vzdrževanje in nadgrajevanje infrastrukture, zato je nastala t.i. amortizacijska vrzel. V preteklosti so nekatere občine zmogle subvencionirati cene teh storitev, a jih v prihodnje ne bodo zmogle več, vsaj ne na isti ravni, kot so jih

doslej, saj v občinskih proračunih za to tudi ni več denarja,« je še povedal predsednik Zbornice komunalnega gospodarstva.

Podobno se dogaja na področju oskrbe s pitno vodo. **Direktor Mariborskega vodovoda in podpredsednik Zbornice komunalnih gospodarstev Danilo Burnač** je izpostavil, da je treba ločiti med ceno vode in omrežnino. »En kubični meter vode, ki jo komunalna podjetja zagotavljajo gospodinjstvom, je cenejši kot pol litra ustekleničene vode,« je podal plastično primerjavo Burnač. Drugi del cene pa se nanaša na omrežnino, ki je namenjena predvsem izgradnji in vzdrževanju ustrezne infrastrukture za zagotavljanje kakovostne oskrbe gospodinjstev s pitno vodo. »Tu moramo poudariti, da bodo v občinah, kjer omrežnine ne zaračunavajo in uporabniki posledično plačujejo nižje zneske, imeli čez 10 let pomanjkljive in nekakovostne vodovode,« je še povedal Burnač. V večini lokalnih skupnosti so bile cene doslej oblikovane različno za gospodarstvo in različno za gospodinjstva, pri čemer je gospodarstvo krilo del izgube, ki so nastale v vodooskrbi. Zdaj se ta cena za vse subjekte izenačuje, gospodarski subjekti pa bodo plačevali manj. Hkrati je danes slika glede porabe obratna: v Mariboru, na primer, 71% vode porabijo gospodinjstva in samo okrog 20% podjetja, včasih, ko je bilo več industrijskih podjetij, so bili odstotki obratni.

Burnač je med drugim še izpostavil, da na ravni države letno zberemo 31 milijonov evrov s t. i. vodno takso, ki jo komunale plačujejo ministrstvu za kmetijstvo, okolje in prostor, žal pa se ta taksa ne porablja namensko. Vsa ta sredstva vodnega povračila se ne vračajo nazaj v lokalne skupnosti, ampak za gradnjo spodnjesevske verige hidroelektrarn.

Izpolnjevanje zahtev evropskih direktiv s področja ravnanja z odpadki, oskrbe s pitno vodo ter odvajanja in čiščenja odpadnih voda terja visoka vlaganja v infrastrukturo, ki zagotavlja kakovostne storitve za uporabnike. »Na to pot pa bomo morali stopiti skupaj, torej tako komunale in občine kot uporabniki storitev, delno tudi s prilagoditvijo cen na posamezni položnici v prihodnjih mesecih,« sta še izpostavila predstavnika Zbornice komunalnih gospodarstev in napovedala, da si bodo izvajalci komunalnih storitev tudi v prihodnje z iskanjem dodatnih notranjih rezerv prizadevali, da bodo te prilagoditve cen čim nižje, učinkovitost podjetij čim višja in da bosta povezovanje ter sodelovanje podjetij še intenzivnejša.

Za dodatne informacije vam je na voljo Stojan Franetič, direktor ZKG, po telefonu 01 58 98 484 ali po e-pošti komunala@gzs.si.